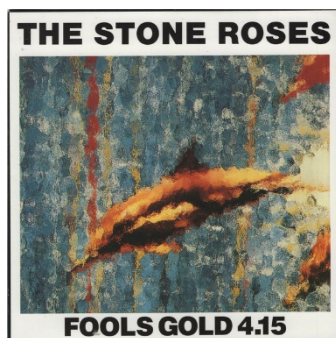

School en muziek 3.

1989 - 1994

Dit wordt een heel divers hoofdstuk.

In 2002 verscheen de film *Twenty four hour party people*. Een film die zich afspeelt in de jaren 80 en vroege jaren 90 en dan met name in de Manchester muzieksce­ne van die tijd. De Hacienda club en het eigenzinnige platenlabel Factory records vormen het hoofdthema in de film, met verder muziek van Manchester­groepen zoals Joy Division – en uiteraard na het overlijden van zanger/boegbeeld Ian Curtis in 1980 – New Order, A certain ratio, The Smiths (al tekende die groep nooit bij Factory records), Happy Mondays en The Durutti Column. *Twenty four hour party People* is tevens een lied van de Happy Mondays.

16 = **The Stone Roses** – *Fools Gold* (1990 - hoogste notering in de Top 40 plaats 8)

The Stone Roses is ook een groep uit Manchester en die groep, mega populair in het Verenigd Koninkrijk, maar daar buiten niet zo, is samen met de groep Pulp de bakermat van wat we in de jaren 90 Britpop gingen noemen.

Vanuit de Verenigde Staten waaide de zogenaamde “grunge” muziek over, met veelal stevige gitaargroepen; de Britpop viel terug op de liedjes van The Kinks, The Who en The Beatles. Stevig geworteld in de jaren 60 dus.

The Stone Roses is een opvallende groep in deze stroming, want het legde een brug tussen de dansmuziek die in en rondom Manchester in de clubs ontstond, maar had toch ook dat typische Britpop in zich. Niet alleen qua geluid, maar ook qua kleding en houding.

Bloempotkapseltjes en navelstaren. The Stone Roses zijn in Nederland nooit echt doorgebroken, de groep haalde dan ook maar een keer de Top 40. Zij plaveide wel het paadje voor groepen als The Verve, Ride, Oasis (11), Manic Street Preachers, Ash, Blur, Supergrass en het eveneens fantastische Suede.

17 = **New Kids on the Block** – Tonight (1990 - hoogste notering in de Top 40 plaats 4)

Die Britpop en Grunge was een welkome afwisseling in het muzikale landschap dat in de late jaren 80, vroege jaren 90 ontstaan was. Het gebruik van synthesizers zat op haar top en vele liedjes werden vertolkt door bij elkaar geraapte of naar gelang je wilt bij elkaar gezochte personen. Het uiterlijk vertoon was een wezenlijk onderdeel geworden in de muziek. Zeker met de ingeburgerde muziektzender MTV die 24 uur per dag muziek de huiskamers in slingerde. In geluid én beeld. En zo kregen we te maken met zogenaamde Boybands. Vier of vijf jongens of jonge mannen, een paar goede zangers en een paar goede dansers en lekker in het gehoor liggende deuntjes en makkelijk te volgen choreografieën. New Kids on the Block waaide over vanuit de Verenigde Staten en die jongen werden mega populair. De Doe Maar taferelen die wij uit de vroege jaren 80 kenden, waren kinderspel vergeleken bij de meisjes en jonge vrouwen die massaal op die jongens afkwamen. Zingen en dansen was al niet meer nodig, aanwezig zijn was genoeg. Maar de New Kids scoorden aardig wat hitjes in Nederland. In hun kielzog volgde boybands als Backstreet Boys, Take That, Boyzone, East 17, Five, One Direction, 'N Sync, Westlife en Boyz to Men. In Nederland deden we het op een wat bescheidener niveau met Caught in the Act, Replay, B.E.D. en 4 Fun (12). Wel grappig dat in een aantal van die groepen jongens zaten die later hun brood gingen verdienen als acteur of televisiepresentator. Bastiaan Ragas, Winston Gerschtanowitz en Chris Zegers zaten eerder in boybands.

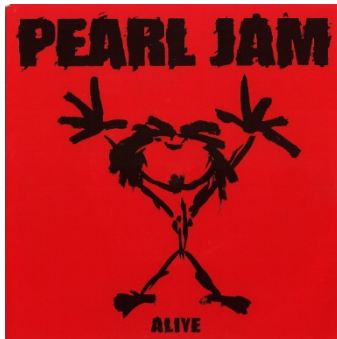
In New Kids on the Block onderscheidde Mark Wahlberg zich. Hij werd na de New Kids een gevierde acteur en filmproducent.

Boybands waren in een aantal gevallen ook een opstap voor een solocarriere in de muziek. Kijk maar naar Robbie Williams, Harry Styles en Justin Timberlake. Het zouden echte stijliconen gaan worden.

In 1991 ging ik met een groepje vrienden naar het Belgische Pukkelpop. In Hasselt. Ervoor hadden we Pinkpop en Torhout ook al gehad, dus deze kon er ook nog wel bij. Toen waren alle drie de festivals nog maar een dag in plaats van een lang weekend. We reden er in alle vroegte naartoe, maar toen we in de rij stonden om het festivalterrein te betreden was de eerste groep al begonnen met spelen. Die groep zou misschien wel de belangrijkste groep van dat decennium worden. Die groep was Nirvana. Toen dus nog relatief onbekend en opgeroepen als invaller omdat de groep Limbomaniacs het liet afweten. Het was me het festival wel, zeg. Prachtig weer en een line up om niets van te moeten missen: Ride, An

Emotional Fish, Dinosaur Jr., Frank Black (Pixies), Ramones (13), House of Love, The Pogues en Sonic Youth. Het walhalla voor de liefhebbers van indie-rock, dus.

In het kielzog van Nirvana kwamen ook de groepen Pearl Jam en Soundgaren naar Nederland en zij lieten een vrij nieuw, maar toch stevig geluid horen. De grunge muziekstroming werd een feit. Gitaarrock uit de omgeving van Seattle.

18 = **Pearl Jam** – Alive (1992 - hoogste notering in de Top 40 plaats 13)

Er was wat gaande aan de westkust van de Verenigde Staten in die tijd. Niet alleen in en rondom Seattle, maar ook zuidwaarts richting Los Angeles. Red Hot Chili Peppers, Hole, Velvet Crush, L7 en Babes in Toyland braken in meer of mindere mate door. Gek genoeg heb ik al deze groepen zien optreden, maar Pearl Jam nooit.

In de jaren 80 waren het vooral de ouderwetse hardrockgroepen die het goed deden, maar ouderwets of niet, strakke gekleurde broeken, zwaar getoupeerd haar, make-up, poses....

Kortom: Veel uiterlijk vertoon. Noem maar ze maar op: Bon Jovi, Whitesnake, Scorpions, Def Leppard, Foreigner, Europe.... Overigens wel heel goed kunnen spelen hoor?

Maar die grunge jongens konden er ook wat van. Alleen qua uiterlijk profileerden deze muzikanten zich op een geheel andere wijze. Dat was geen dingetje. Oversized kleding, half lange broeken, lang en onverzorgd haar, gympen, baarden en veelal ook Tattoos. Hoe meer, hoe beter. In de jaren 70 was er bij wijze van spreken nog geen muzikant met een of meerder tattoos, maar ook dat beeld veranderde dus. Alle leden van bijvoorbeeld Guns 'n' roses waren en zijn "goed gekleurd". Het is niet iets tijdelijks. Zo'n plaatje gaat er niet meer af.

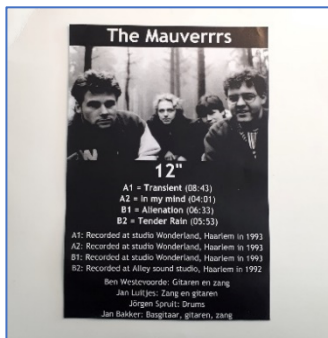
Alive was het debuut van Pearl Jam en het zou hun grootste hit worden. Wel eentje met enige smet, want het lied heeft jaren niet in hun live set gestaan na 2000, vanwege een aantal doden (verdrukking) tijdens hun optreden op het Deense Roskilde festival in dat jaar.

Pearl Jam is nog immer actief en wordt anno 2023 nog als headliner geboekt op vele festivals. Het is ook een groep die net als Bruce Springsteen lange tot zeer lange optredens geeft. Het begint bij 3 uur, als je mazzel hebt dan worden het er vier. Vele concerten van Pearl Jam verschenen op CD, want de groep was het zat dat er zoveel illegale opnamen circuleerden van hun concerten. Dan maar zelf het heft in eigen hand nemen.

Nirvana (14) zanger/gitarist Kurt Cobain pleegde in 1994 zelfmoord, wat het einde inhield voor grunge vaandeldrager Nirvana. Nog geen jaar later richtte Nirvana drummer Dave Grohl Foo Fighters op en samen met Pearl Jam houdt die groep nog steeds de grunge stroming

levend. Al zijn Foo Fighters onderweg wel drummer Taylor Hawkins verloren. Over deze groep in een volgend hoofdstuk meer.

En omdat we het toch over doden hebben...

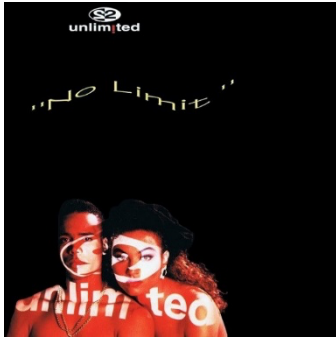
19 = **Mauverrrs** – Tender Rain (1992 – Geen Top 40 notering)

Op zondagavond 4 oktober 1992 was ik met vrienden Jan Luitjes, Ben Westervoorde en Jörgen Spruit en bij Ben thuis in Haarlem muziek aan het maken. We hadden een bandje, genaamd The Mauverrrs, en hadden dat jaar de tweede demo “spirit” op de markt gebracht. We waren akoestisch aan het oefenen voor een optreden. Totdat Ben’s huisgenoot Jos wat paniekerig binnenkwam en gelijk de televisie aanzette. Er was zojuist een vliegtuig neergestort in de Bijlmer. Van oefenen kwam niets meer. Wat een bizarre voortzetting van de avond was dat. En zo dichtbij...

De tweede demo was best wel een moeilijke bevalling. We gingen de studio in om vijf liedjes op te nemen, maar eentje werd niet goed bevonden en viel af. Vier bleven er over, waaronder deze, Tender Rain. Een lied dat nog maar een kort leven had en eigenlijk nog niet af was. Maar daar kwam de broer van Jan L., Rende, verandering in brengen door er een pianopartij aan toe te voegen. Ook bedachten we aan het einde van het lied de koorzang die het helemaal afmaakt. Goh, wat een parel was dit lied geworden, zeg. Alleen nu nooit meer live te spelen. En dat hebben we dan ook nooit meer gedaan.

En natuurlijk is dit lied een dissonant in deze lijst, maar met vier van de vijf muzikanten die op de Vissering/Vellesan hebben gezeten lijkt me het mij een legitieme uitzondering.

Tender Rain = Jan Luitjes (zang, koorzang), Rende Luitjes (piano, koorzang), Ben Westervoorde (gitaar, achtergrondzang, koorzang), Jan Bakker (gitaar, koorzang), Jörgen Spruit (basgitaar)

20 = **2 Unlimited** (1993 - 5 weken op de 1^e plaats in de Top 40)

En het bruggetje naar Nederland is gelegd.

2 Unlimited is, gemeten naar verkoopcijfers, de meest succesvolle Nederlandse groep geweest ooit. Nou ja, de bedenkers waren twee Belgen; Jean-Paul de Coster en Phil Wilde. De twee uitvoerende dansers/zangers waren de Nederlanders Ray Slijngaard en Anita Doth. 2 Unlimited piekte in de vroege jaren 90 met een aantal grote hits wereldwijd. Alleen al 14 in de Nederlandse Top 40 in die periode, waarvan een aantal de koppositie bereikten. 2 Unlimited wist de house/dancemuziek commercieel tot groot succes te bewerkstelligen. Die muzieksoort zou de jaren 90 domineren.

2 Unlimited bestaat officieel nog, maar zowel Slijngaard als Doth geeft daar een eigen interpretatie aan. Het was wel dansmuziek waar een aantal latere acts schatplichtig aan zijn. Ook vele DJ's zijn beïnvloed door 2 Unlimited.

Jan Bakker, IJmuiden, 25-03-2023

Andere genoemde platen:

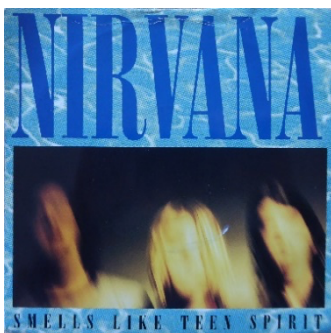
11

12

13

14